

vistnok heller ingen Anledning. Naar jeg derimod endnu skal tillade mig en enkelt Bemærkning ligeoverfor den ærede Ordfører for Stillerne af Endringsforslaget til § 4 (Tobiesen), da er det virkelig ikke af Methaveri, eller fordi jeg har Øyst til at hænge mig i en utydelig Udtalelse, men det er, fordi det forekommer mig, at jeg efter min Stilling som Ordfører, hvorefter det specielt paaligger mig at vogte over Sagens Gang gennem Thinget, bør fremhæbe og fastholde, at det foreliggende Endringsforslag til § 4 i det ærede Medlems næstsidste Foredrag aldeles bestemt blev motiveret som gaaende ud paa, at der dog burde være nogen Mulighed for de paagjældende Personer til at komme i Betragtning, at de dog burde kunne komme under Overveielse, at de dog maatte have nogen Afgang, at de ikke maatte være ganske udelukkede, hvilket efter mit Skjøn følgerigt maatte opfattes saaledes, at der kun ved Endringsforslaget var Tale om at tilstaae Noget, der ikke skulde være en Ret, medens det samme Forslag i det ærede Medlems sidste Foredrag bestemt og med megen Styrke blev motiveret som gaaende ud paa at give netop en Ret, og det den selvsamme Ret, som der overhovedet i selve Lovforslaget er Tale om at tilstaae. Hvis nu det Første skulde være Meningen, da er det efter Endringsforslaget fuldkomment uklart, hvorledes det nærmere er tænkt udført, og, hvis det Sidste er Meningen, saa er Forslaget overmaade uheldigt redigeret. Saaledes staaer Sagen altsaa. Men nu veed jeg ikke, om der dog ikke, som jeg før antydede, maatte være en stærk Opfordring for de ærede Medlemmer her til at blive staaende ved, hvad der blev besluttet ved 2den Behandling, naar det Nye, som vi opfordres til at tiltræde, enten er uklart og kun skiftet til at bringe Forvirring ind i Lovforslaget eller er overmaade ilde redigeret og overmaade lidet skiftet til at udtrykke den sande Mening.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Tobiesen, N. Rasmussen, Bonne, Simonson, Skytte,

P. Hansen, Foged, M. Andersen og N. P. Hansen til § 4:

Efter Slutningen af Paragraphen tilføies et nyt Punctum, saalydende:

„De, som forinden denne Lovs Thinglæsning have underkastet sig den ufuldstændige juridiske Examen med Charakteren Ei ubekvem, skulle dog ogsaa kunne bestikkes til Undervetssagsførere, men maae da forinden godtgjøre i 6 Aar stadigen at have beklædt en af de ovennævnte Bestillinger.“

forkastedes med 31 Stemmer mod 18.

- 2) Forslag af Udvalget til § 8:

§ 7de Linie forandres Ordene „at have Bopæl i en bestemt Jurisdiction“ til: „at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Jurisdiction de tage Bopæl.“

vedtoges eenstemmig med 51 Stemmer.

- 3) Forslag af Samme til samme Paragraph:

§ 8de Linie udgaaer Ordet „først“.

vedtoges eenstemmig med 51 Stemmer.

- 4) Forslag af Samme til § 10:

§ 20de Linie udgaae Ordene „den Kjøbstad eller“.

vedtoges eenstemmig med 51 Stemmer.

- 5) Forslag af Samme:

Efter § 14 tilføies en ny Paragraph (§ 15), saaledes lydende:

„Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1869“.

vedtoges med 47 Stemmer mod 2.

Derefter fattes Sagen i sin Heelhed under Forhandling.

Udsig: Efter den Afstemning, som fandt Sted ved 2den Behandling, kan det ikke falde mig ind at gjenoptage Discussionen paa dette Stadium. Jeg skal indskrænke mig til at bemærke, at jeg ikke har forandret min Me-